

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl samosoudkyně Mgr. Martinou Petříkovou v hlavním líčení konaném dne 29. 9. 2020 v Písku,

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████, nezaměstnaný, trvale bytem ██████████
██████████ nyní ve Věznici ██████████,

se uznává vinným, že

- 1) v blíže přesně nezjištěné době od 1. 10. 2019 do 10. 10. 2019 v obci ██████████, část obce ██████████, v objektu čp. ██████████ v ložnici domu, okres ██████████, požadoval po své přítelkyni ██████████, narozené ██████████, která s ním v té době v objektu bydlela, aby jej odvezla do ██████████, do baru ██████████, a poté s ním zde zůstala, ale poté, když ██████████ tento jeho požadavek odmítla, a řekla mu, že chce trávit čas se svými dětmi, a že jej nikam neodveze a do baru s ním nepůjde, tak ji fyzicky napadl tak, že ji udeřil otevřenou dlaní do obličeje, a následně svůj požadavek zopakoval s výhružkou, že pokud ho do baru neodveze, že dostane, kdy ██████████ ██████████ z obavy, že bude znovu fyzicky napadena, jeho požadavku vyhověla a do baru u ██████████ jej odvezla a strávila zde s ním nejméně 6 hodin, během kterých ██████████ ██████████ konzumoval alkoholické nápoje, a poté ho opět odvezla domů do místa jejich společného bydliště, kdy v důsledku shora uvedeného úderu dlaní do obličeje utrpěla poškozená ██████████ ██████████ drobné poranění, které si nevyžádalo lékařské ošetření,

2) v době od 02:00 hodin do 04:00 hodin dne 20. 10. 2019 v [REDAKT], v [REDAKT] ulici, okres [REDAKT], poté, co zde společně se svou přítelkyní [REDAKT] navštívil bar [REDAKT] v objektu čp. [REDAKT], kde po dobu přibližně 12 hodin požíval alkoholické nápoje, [REDAKT] z baru nejprve bez vysvětlení odešel, aby se za chvíli vrátil, a když viděl, že se [REDAKT] baví s jedním z jeho přátel, uchopil ji za ruku, vyvedl ji před bar, kde měl zaparkovaný svůj osobní automobil značky Renault Megane, registrační značky [REDAKT], a u vozidla začal [REDAKT] škrtit, poté ji pustil, sedl si na sedadlo řidiče uvedeného vozidla, a když si [REDAKT] sedla na přední sedadlo spolujezdce, z vozidla opět vystoupil, vozidlo obešel, otevřel dveře u spolujezdce na straně, kde seděla [REDAKT] a zeptal se jí, co má s tím mužem, se kterým se bavila v baru a vzápětí ji silou velké intenzity pracovní botou kopl do oblasti obličeje, v důsledku čehož se [REDAKT] spustila krev z nosu, nasedl zpátky na sedadlo řidiče a odjel s vozidlem z [REDAKT] do místa jejich společného bydliště v obci [REDAKT], kdy po celou cestu v délce okolo 10 kilometrů pravou rukou opakovaně poškozenou udeřoval otevřenou dlaní do obličeje a tahal ji za vlasy, čímž [REDAKT] způsobil zranění, a to podkožní krevní výrony v oblasti obou očí (tzv. brýlový hematom) a zlomeninu nosních kůstek bez významného posunu, kdy ale následkem kopnutí do obličeje poškozené mohlo citované vést s relativně vyšší pravděpodobností ke zlomenině nosních kůstek, s významným posunem, což by bylo ze soudně lékařského hlediska považováno za zranění lehké s obvyklou délkou léčení kolem 10 až 14 dnů, přičemž minimálně po dobu 1 týdne by byla poškozená omezena v obvyklém způsobu života zejména bolestivostí daného poranění a ztíženým dýcháním nosem,

tedy

ad 1)

jiného násilím a pohrůzkou násilí nutil, aby něco konal,

ad 2)

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo jinému úmyslně ublížit na zdraví, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, ale k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchal

ad 1)

přechin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 2)

přechin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **20 (dvaceti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKT].

Odůvodnění:

1. V projednávané trestní věci se ve dnech 30. 6. 2020 a 29. 9. 2020 konalo hlavní líčení, v rámci kterého byli osobně slyšeni obžalovaný [REDAKCE], poškozená [REDAKCE] a svědci [REDAKCE] a [REDAKCE]. Podle ustanovení § 213 odst. 1, odst. 2 trestního řádu byly provedeny listinné důkazy a v souladu s ustanovením § 211 odst. 5 trestního řádu byly se souhlasem státního zástupce a obžalovaného čteny znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a odvětví soudní lékařství. Na základě takto provedeného dokazování má soud za zjištěný skutkový stav věci podrobně popsany ve výrokové části tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný [REDAKCE] u hlavního líčení vypověděl, že pokud se týká bodu 1) obžaloby, že měl poškozenou vydírat, pak to je absolutně nesmysl, protože po předchozí domluvě byla poškozená [REDAKCE] svobodně seznámena a osobně souhlasila, že pro obžalovaného bude jezdit z bodu A do bodu B a tak to bylo. Víceméně po telefonickém kontaktu s poškozenou [REDAKCE] tato pro obžalovaného měla přijet tam a tam a takto to probíhalo. Obžalovaný si není vědom, že by ji někdy měl vydírat nebo že by ji měl fyzicky napadnout. Pokud se týká bodu 2) obžaloby, pak toto obvinění obžalovaný rezolutně odmítá, protože kdyby ji měl napadnout před barem, tak o tom by byl určitě kamerový záznam, jsou tam městské kamery. Co vypovídala poškozená, se nezakládá na pravdě. Poškozená [REDAKCE] obžalovaného měla vozit z bodu A do bodu B z toho důvodu, že obžalovaný neměl řidičský průkaz a nemohl se dopravit do práce a z práce a poškozená [REDAKCE] řidičský průkaz vlastnila. Obžalovaný proto na vlastní náklady zakoupil vozidlo, na vlastní náklady do něj tankoval pohonné hmoty, a když například potřebovala nakoupit, tak to se absolvovalo při jedné cestě. Dohoda zněla tak, že obžalovaného bude vozit z práce i do práce, jelikož je zedník. Je pravdou, že několikrát byl obžalovaný v restauraci [REDAKCE]. Poslední spoj mu jede mezi půl šestou a šestou hodinou večer. Poškozená vždy byla s jízdou dopředu srozuměna a svobodně souhlasila. Poškozená párkrát s obžalovaným byla v baru [REDAKCE], jednou to bylo na narozeninách známého a podruhé někdy předtím, někdy v září. Poškozená tam zaskočila i za barem jako obsluha. Obžalovaný popřel, že by poškozenou udeřil dlaní do obličeje. Obžalovaný potvrdil, že v restauraci [REDAKCE] se někdy, neví přesně kdy, strhla šarvátka, dopoledne pro něj poškozená přijela a jeli domů, on se vyspal a pak zjistil, že nemá peněženku, přičemž ji slušně požádal, jestli ho tam může na skok odvézt, protože se probudil mezi devátou a desátou hodinou, a poškozená nejdříve řekla, že ne, potom ji však poprosil znovu a ona souhlasila. V baru byl kamarád obžalovaného [REDAKCE], ten měl peněženku u sebe a obžalovanému ji předal. Chvilku se tam zdržel, asi hodku, pak sedl k [REDAKCE] do auta a jeli domů. [REDAKCE] seděla v autě, protože dovnitř jít nechtěla a obžalovaný jí slíbil, že to bude za chvilíčku vyřízené, a byla to maximálně hodinka a půl. S ohledem na rozpory ve výpovědi obžalovaného učiněné v hlavním líčení a výpovědi učiněné obžalovaným v přípravném řízení byl podle § 207 odst. 2 trestního řádu čten protokol o výpovědi obžalovaného z přípravného řízení. Pokud obžalovaný u hlavního líčení oproti přípravnému řízení uvedl, že poškozená [REDAKCE] s ním v baru nebyla, pak toto bude podle něho pravdivé, protože se tedy domnívá, že nebyla v baru [REDAKCE], ale byla na [REDAKCE]. Dále pokud ve výpovědi vznikaly nějaké rozpory, pak je obžalovaný odůvodnil odstupem času. Pokud poškozená vezla obžalovaného na [REDAKCE], pak vždycky řídila ona, nejela pak domů, byla tam s obžalovaným. Buď čekala v autě nebo s ním byla uvnitř, to opravdu obžalovaný neví. Rozhodně poškozená souhlasila s tím, že na obžalovaného tam bude čekat. Obžalovaný dále popisoval oslavu narozenin, na které ho pozval jeho kolega z práce s tím, že tam může vzít i svoji přítelkyni. [REDAKCE] pro obžalovaného přijela, na chvilku se zdrželi v té hospodě a pak ho odvezla domů. Doma se obžalovaný vykoupal a sama jej zase odvezla zpátky a v restauraci spolu zůstali až do konce. Do kolika hodin obžalovaný neví, byl opilý. Pokud se týká rvačky, neví, jestli ta vznikla na oslavě těch narozenin či někdy jindy, něco se tam semlelo, hosté je roztrhli, a poté

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

když přijel domů a vzbudil se, tak mu paní [REDAKCE] oznámila, že ji měl praštit do nosu loktem, o čemž vůbec nevěděl. Obžalovaný se tehdy pral s nějakým hostem a ostatní je odtrhávali. Obžalovaný konstatoval, že vědomě poškozenou vůbec neudeřil. Když ji praštil tím loktem, tak druhý den měla nateklý nos a pod levým okem jí to začalo modrat od toho nosu. Obžalovaný popřel, že by poškozenou [REDAKCE] uhodil do hlavy, neuhodil ji ani v tom autě. Ostatně to, že ji neuhodil, dle obžalovaného vyplývá i z toho, že je pravák, a kdyby seděl na místě spolujezdce, tak by ji ani technicky kopnout do hlavy nemohl. Oproti tomu však obžalovaný v rámci své výpovědi v přípravném řízení k tomuto uvedl, že když se pral s nějakým [REDAKCE], tak se napřáhl, aby jej udeřil, a v tu chvíli stála [REDAKCE] za ním, takže ji nechtěně dal loktem do nosu. Současně v přípravném řízení vypověděl, že jí tekla krev z nosu, tak počkali, až krev přestane téct a pak jeli domů. U hlavního líčení tento rozpor obžalovaný vysvětlil tak, že vyšetřovatel to do výpovědi tak napsal, přičemž obžalovaný mu tehdy říkal, že jsou to slova paní [REDAKCE], která mu řekla, resp. obžalovaný u výsledku v přípravném řízení tlumočil slova, která mu řekla paní [REDAKCE] druhý den ráno, když se vzbudil doma. Z tohoto incidentu si obžalovaný tedy ve skutečnosti pamatuje jen to, že sedl na bar a pak se vzbudil doma. A právě druhý den mu poškozená říkala, co se stalo, protože se ptal, co se stalo, když měla nateklý nos a pod levým okem bylo vidět, jak jí to natéká. Opakovaně obžalovaný poškozené 2., 3., 4. den říkal, ať si dojde k doktorovi. Poškozená se k obžalovanému nastěhovala počátkem září 2019 a bydlela u něj se svými dětmi do 4. 11. 2019. Zpočátku spolu vycházeli dobře, poškozená slibovala, že bude chodit do práce, obžalovaný jí doporučil dvě zaměstnání, ale postupem času obžalovaný začal zjišťovat, že se poškozená neumí pořádně ani postarat o děti, a že by vztah neměl budoucnost. Poškozená byla celý den doma, ani neuklidila, tak se začali hádat. Někdy v říjnu obžalovaný poškozené říkal, že má šanci do konce listopadu, že si buď najde práci nebo že se rozejdou. Dne 2. 11. obžalovaný poškozené řekl, že do neděle bude pryč, že tam bude přes noc, tak ať je od 3. 11. v 18. hodin prázdná chalupa. Poškozená na ten popud šla 4. 11. na obžalovaného podat trestní oznámení. Obžalovaný konstatoval, že na poškozenou nežárlil, že se jenom ptal na určité věci. Rozhodně kvůli žárlivosti mezi nimi nedocházelo k hádkám. Obžalovaný konstatoval, že předmětné období pro něj bylo vyhrocené, řešil spoustu věcí a ještě čekal na odvolací soud na těch 12 měsících, bylo to na psychiku hodně zatěžující, řešil to špatně, řešil to alkoholem. Hádky mezi poškozenou a obžalovaným z důvodu, že nemá uklizeno, to řekl pouze jako příklad, bylo toho víc, neměla tendenci hledat si práci, neuměla se postarat o děti, když nemáte práci, tak nemůžete dětem zaplatit školné, obědy, to ze začátku financoval obžalovaný. Při hádkách poškozená akorát sedla, sklopila hlavu a neodpovídala, protože na to nebylo co odpovědět. Zpočátku poškozená obžalovanému slibovala, že si najde práci, že si všechno bude financovat sama, tedy ohledně dětí. Obžalovaný konstatoval, že fyzicky poškozenou ani jednou nenapadl. Hádky byly asi tři. Pokud se týká baru [REDAKCE], pak obžalovaný konstatoval, že jedna hádka mezi nimi tam proběhla, byl to jeden víkend, byl to pátek nebo sobota, pohádali se tam a obžalovaný ji poslal domů, přičemž ona odjela se slovy, že až bude obžalovaný chtít, aby pro něj přijela, ať se jí ozve. Pokud se týká rvačky, kterou obžalovaný popisoval, pak si není jistý, zda proběhla během narozenin nebo někdy jindy, ale domnívá se, že oslava narozenin proběhla někdy na konci září, protože v té době do konce září pracoval s tím oslavencem. Pokud obžalovaný popisoval událost týkající se peněženky, pak ta se stala někdy v říjnu. Jednalo se o dva rozdílné dny. Obžalovaný dále doplnil, že právě po té rvačce následující den jeli pro peněženku.

3. Poškozená [REDAKCE] v rámci své svědecké výpovědi u hlavního líčení vypověděla, že s obžalovaným se zná 3 nebo 4 roky. Nejdříve nebylo v plánu, že se k němu nastěhuje, ale změnilo se okolnosti v [REDAKCE], z [REDAKCE] chtěla zmizet i s dětmi kvůli bývalému příteli. Z počátku to bylo mezi nimi hezké, obžalovaný potom začal hodně pít a začalo to být hrozné. Když obžalovaný opilý nebyl, tak nebyl tak hrozný. K obžalovanému se nastěhovala asi 7. 9. Do baru [REDAKCE] nebo do jiných restauračních zařízení s ním poškozená většinou jezdila. Dohoda byla

taková, že ho tam nechá a odjede za dětmi, jenže to on poté nikdy nechtěl, prostě tam s ním musela vždycky zůstat. Asi jen jednou jela domů, jinak tam pokaždé s ním byla. Za tu dobu, co spolu byli, to bylo tak 6x, 7x. Čekala na něj venku, pak po chvíli šla dovnitř, zda už by nechtěl jet, on jí stále sliboval, že je tam jen na skok, takže nakonec s ním seděla a čekala uvnitř, protože v autě jí byla zima. Čekala na něj např. 4 až 5 hodin. Vozila ho proto, že on neměl papíry. V průběhu října ji poprvé uštkl, stalo se to doma. V průběhu října právě kvůli odvozu ke [REDAKCE], kdy zničehonic dostala pěstí s tím, že ho tam nechce odvézt. Bylo na obžalovaném poznat, že dostane znovu, koukal na ni divným pohledem, hrozně se ho bála. Začala brečet, což ho naštválo asi ještě víc. Následně svědkyně konstatovala, že si již nepamatuje, zda jej do baru nakonec odvezla či nikoliv, neboť takových incidentů bylo víc. Svědkyni přečtena výpověď z hlavního líčení podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu, kdy konstatovala, že dostala otevřenou dlaní, pak uvádí, že to strašně tehdy bolelo, že pochybuje, že by facka takto bolela a konstatovala, že pokud je v protokole uvedeno, že dostala otevřenou dlaní, tak pak konstatuje, že tedy to byla facka, ale veliká. V době, kdy poškozená čekala na obžalovaného, tak děti v té době byly s jeho rodiči. Pokud ve výpovědi poškozené v přípravném řízení a u hlavního líčení byly rozpory týkající se toho, že u hlavního líčení poškozená sdělila, že obžalovanému nic neříkala, zatímco v přípravném řízení uvedla, že mu řekla, že ho nikam nepoveze a že tam s ním nebude, pak to vysvětlila tím, že už neví, jak to tehdy řekla, že je to přes půl roku a přesně ta slova neví. Současně poškozená konstatovala, že si již nepamatuje, zda tam byla nějaká výhrůžka z jeho strany. Na tuto událost si pamatuje matně, na tu moc ne, ale na tu velkou si pamatuje až moc dobře. Dále poškozená uvedla, že následující den po tomto prvním incidentu se chovali, jakože se nic nestalo, nijak to neřešili a nerozebírali to, obžalovaný se k tomu vůbec nevyjadřoval. V tomto směru jí byly předestřeny rozpory, které vyplynuly z její výpovědi z přípravného řízení, kdy uváděla, že druhý den se jí obžalovaný [REDAKCE] hned omlouval za to, že jí udeřil. Tyto rozpory vysvětlila tak, že je to možné, že se jí obžalovaný [REDAKCE] omlouval, nicméně ona to neřešila, nechtěla se k tomu vracet. Tyto rozpory vysvětlila tím, že už je to dlouho. Opakovaně poukázala na to, že si na tuto událost moc nevzpomíná, pokud uvedla, že dostala pěstí, je možné, že to byla jenom facka. Konstatovala, že to není běžné, že si na tento incident nevzpomíná, nicméně chtěla na to opravdu už zapomenout. V té době se zaučovala v [REDAKCE] na poště, což mohlo být někdy v období od poloviny října, v září jezdila u pekárny jako rozvoz pečiva, v baru [REDAKCE] pracovala asi 2 nebo 3 dny, byl to nějaký víkend v říjnu. Na poštu nakonec nenastoupila, zaučovala se tam asi 14 dní nebo 3 neděle, nenastoupila tam proto, že jí obžalovaný zmlátil, tak nemohla. Dále pracovala v jedné hospodě v [REDAKCE] na [REDAKCE], byla tam taky jeden víkend jako výpomoc. Obžalovaný žárlil, bylo to například kvůli tomu, že se svědkyně na někoho usmívala. Pokud se týká druhého skutku obžaloby, vypověděla poškozená, že s obžalovaným jeli do baru ke [REDAKCE], byl to asi pátek. Původně pro něj jela do [REDAKCE], protože skončil v práci s tím, že pojedou rovnou domů, jenže se chtěl zastavit u [REDAKCE] s tím, že si dá jen 2 až 3 piva. Poškozená čekala v autě, pak za ním došla, zda by už nemohli jet, nebo že pojedou domů sama. To se obžalovanému nelíbilo, sebral jí klíče od auta, že nikam nepojede, že tam musí zůstat s ním. Byli tam strašně dlouho. Pak nasedl do auta, odjel, aniž by někomu řekl, kam jede, poté se vrátil, přičemž poškozená mluvila s jeho kamarádem, a to proto, že nevěděla, kam jel, obžalovaný rozrazil dveře, vytáhl poškozenou ven, chytil ji pod krkem a začal na ni rvát, co s tím kamarádem má, že je děvka, poté ji natlačil do auta, sedl si k řidiči s tím, že pojedou. Poškozená říkala, že bude řídit ona, že to bude lepší, on však řekl, že si vše odřídí sám. Poté obešel auto, aby zavřel dveře, poškozenou kopl do obličeje, jí se spustila z nosu krev a než projeli [REDAKCE], tak ji asi 2x nebo 3x praštil, po cestě několikrát zastavoval a řval na ni, poškozená si bránila hlavu, aby jí už nebil do obličeje, protože ho měla v jednom ohni, jak to bolelo. Nějak dojeli domů, cestu si poškozená vůbec nepamatuje, hlavně poslední 2 až 3 kilometry. Poté zastavili před jeho domem a obžalovaný usnul v autě. Poškozená byla celá od krve, chtěla se nejdřív utřít, než půjde za dětmi a za jeho rodiči, aby to neviděli. Bylo asi půl šesté, šest ráno. Pak se obžalovaný za to poškozené omluvil, ale poškozená z něj měla hrozný

strach. Kopl ji přímo na ten nos, to byla první rána. Měl pracovní boty se železnou špičkou. Kopnutí bylo velké intenzity. Ráno, když přijeli, tak z baráku vylezl otec obžalovaného, který šel venčit psa, poškozená se domnívá, že ji viděl, jak je od krve, ale nic neřekl, ani později se na nic neptal. Tento incident se stal asi na konci října. Pokud se týká oslavy narozenin, ta probíhala u [REDAKCE] asi měsíc před tímto incidentem. Pokud se týká 3. 11., pak ten den se obžalovaný popral s nějakým chlapem, bylo to jindy, než ten den, kdy obžalovaný kopl poškozenou, bylo to až po jejím napadení. Po incidentu s fackou, který poškozená popisovala shora, k dalšímu napadení až k tomuto poslednímu ze strany obžalovaného poškozené nedošlo. Pokud se týká toho, že by obžalovaný poškozenou praštil loktem, pak to neví, kdy to přesně bylo, ale je pravdou, že ji loktem taky praštil. Akorát jí tehdy natrhl ucho s náušnicí, že jí tekla krev z ucha. Pokud v přípravném řízení poškozená uváděla, že dostala ránu loktem do obličeje a tekla jí krev z nosu, zatímco teď událost popisuje jinak, uvádí, že možná se to tak stalo, ale nebylo to nic tak hrozného, neřešila to. K incidentu pod bodem 2) obžaloby poškozená doplnila, že vůbec neví, proč obžalovaný odešel z baru, nicméně pak když se vrátil, vytáhl poškozenou za ruku ven, slovy to komentoval potom venku a tam to probíhalo tak, že ji chytil pod krkem, držel ji jednou rukou, bylo jí na omdlení, nemohla skoro ani dýchat. Cestou autem obžalovaný mlátil poškozenou do obličeje, klouby nahoře na ruce, opakovaně pravou rukou, několikrát i zastavil. Pokud ve výpovědi v přípravném řízení uvedla, že ji obžalovaný tahal za vlasy, pak to je pravda, chtěl jí dát obličejem o palubku, ale poškozená se bránila, strašně se bála, bylo to strašné. V [REDAKCE] chtěla z auta vyskočit, ale obžalovaný ji chytl a stáhl ji zpátky do auta. Fotografie, která je založena ve spise, pořídil její syn, poškozená si myslí, že den poté. Poškozená konstatovala, že dále to nijak neřešila, bála se, policajty volat nechtěla. Oznámit se to rozhodla dne 3. 11., ale není si jistá, ale bylo to po tom, co se obžalovaný popral u [REDAKCE] s tím chlapem a zavolali na něj policajty, takže poškozená měla příležitost tehdy jim to všechno říct. Poškozená dále konstatovala, že po tomto napadení se obžalovaný k ní choval normálně, již nebyl agresivní. Poškozená z něj však měla hrůzu. V přípravném řízení poškozená však konstatovala, že i poté se k ní choval hrubě, pak tento rozpor vysvětlila tak, že to bylo jakoby ihned po tom napadení. Poškozená [REDAKCE] dále uvedla, že obžalovaný jí prohlížel telefon, Facebook, kontakty, které v telefonu má, kamarádky. Děti poškozené, které chodily do školy v [REDAKCE], musela poškozená přehlásit do [REDAKCE], aby to bylo co nejbližší k domovu, aby se nemohla s nikým stýkat. Poškozená tedy jezdila jen do [REDAKCE] pro obžalovaného, jinak nikam. Důvodem hádek dle poškozené byla asi žárlivost. Poškozená obvolávala spoustu prací v [REDAKCE], a proto měla v telefonu telefonní čísla, obžalovaný se jí hned ptal, proč tam má tolik cizích hovorů, nechtěl to pochopit. Poškozená potvrdila, že žila v rozhodnou dobu víceméně z příjmů obžalovaného, její příjmy z pekárny a z baru byly okrajové. Poškozená konstatovala, že z obžalovaného měla strach, měla strach, že pokud by nesplnila jeho požadavek, že ji prostě zbije. Poškozená dále potvrdila, že obžalovaného vozila občas do práce nebo na nákup nebo do baru [REDAKCE]. Byla to taková jejich dohoda, protože obžalovaný neměl papíry a vozila jej dobrovolně. Těch cest bylo nespočetně a pokud hovořila o cestě 6x až 7x, pak měla na mysli do baru [REDAKCE]. Poškozená konstatovala, že od obžalovaného se odstěhovala s odstupem času od druhého napadení, protože neměla kam jít, neměla se kam nastěhovat, neměla ani komu to říct a policii volat nechtěla. Jediná příležitost, aby to všechno řekla, bylo toho 3. nebo 4., kdy to oznámila policistům, když předtím jí strach nedovolil. Policisté z kriminálky v [REDAKCE] jí pomohli prostřednictvím kamarádky, že se k ní mohla nastěhovat, takže najednou se měla s dětmi kam od obžalovaného odstěhovat. Poškozená potvrdila, že pokud se týká jejího nastěhování k obžalovanému, pak to skutečně bylo tak, že se domluvili, že tam zůstane pouze víkend, ale pak se domluvili, že zůstane u něj bydlet.

4. Svědek [REDAKCE] u hlavního líčení uvedl, že obžalovaného zná, poškozenou zná jen chvíli. Svědek konstatoval, že v rozhodném období navštěvoval bar [REDAKCE] a určitě se tam potkal i s obžalovaným a poškozenou. V baru se slavily narozeniny [REDAKCE], bylo to někdy

v listopadu, v říjnu, na nich byli přítomni i obžalovaný a poškozená. Na těchto narozeninách nedošlo k žádnému incidentu. Svědek uvedl, že pokud v baru došlo k nějaké rvačce mezi obžalovaným a dalším hostem, pak u toho nebyl, rozhodně obžalovaného od nikoho neodtrhával. Poškozenou s obžalovaným tam vídal většinou o víkendu, např. 1x týdně, přes týden svědek na pivo moc nechodí. Jednou poškozená obsluhovala za barem. Svědek obžalovaného a poškozenou vnímal jako partnery, kteří spolu žijí. Nikdy nebyl u rozbroje mezi nimi dvěma. Pokud tam přišli, tak většinou pan [REDAKCE], když šel z práce, tak se staval na malé pivo, a buďto za ním ta slečna přišla a odjížděli spolu domů, a když tam seděli, tak většinou spolu. Vztah mezi nimi se mu jevil jako normální. Svědek nikdy neviděl, že poškozená byla zraněná na obličej. Obžalovaný se v práci alkoholu nedotkl, nějakou dobu spolu pracovali, tak může říct, že do práce chodil vždy úplně v pohodě. Svědek konstatoval, že se domnívá, že z 80 % obžalovaný [REDAKCE] jezdil do práce autobusem. Po práci většinou paní [REDAKCE] na něj čekala s dětmi, většinou přišla k práci s dětmi, obžalovaný vzal děti za ruku, šli na limonádu, než jel autobus, tak si dal malé pivo a odjížděli společně. Pokud by slečna [REDAKCE] měla nějaké viditelné zranění, rozhodně by si toho svědek všiml.

5. Svědek [REDAKCE] u hlavního líčení vypověděl, že s obžalovaným jsou kamarádi, znají se 20 let. S panem [REDAKCE] se v baru [REDAKCE] setkával, a to i v období od září 2019 do listopadu 2019. Přítelkyně obžalovaného tam nechodila často, viděl ji tam asi 1x na oslavě narozenin, to byl tak říjen nebo listopad. Narozeniny probíhaly v poklidu, nebyly tam žádné problémy. S přítelkyní obžalovaného se tehdy svědek seznámil, na těch narozeninách ji viděl poprvé. Svědek konstatoval, že bar [REDAKCE] navštěvuje o víkendech. Po těch narozeninách tam svědek poškozenou viděl asi 4x. Vztah obžalovaného a poškozené se svědkovi jevil jako klidný, normální, nic zvláštního neviděl. Svědek si žádných zranění u poškozené nevšiml. Je pravda, že obžalovanému předával peněženku, barmanka mu dala peněženku pro obžalovaného [REDAKCE], svědek ji vzal k sobě, aby mu ji předal. Předával mu ji v baru [REDAKCE].
6. V hlavním líčení byl v souladu s ustanovením § 211 odst. 5 trestního řádu čten se souhlasem státního zástupce a obžalovaného znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vypracovaný [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] dne 29. 11. 2019, která ve svých závěrech konstatovala, že obžalovaný v době spáchání trestného činu netrpěl duševní poruchou ani závislostí na návykových látkách či alkoholu. Jedná se o jedince s disociálními rysy, který škodlivě zneužívá alkohol. V době spáchání trestného činu obviněný mohl rozpoznat protiprávnost svého jednání, jeho schopnost určovat své jednání vůlí, byly sníženy nepodstatně vlivem intoxikace alkoholem blíže neurčeného stupně a vlivem osobnostní akcentace. Rozpoznávací schopnosti byly zachovalé, schopnosti ovládací byly sníženy nepodstatně vlivem akutní intoxikace alkoholem blíže neurčeného stupně a vlivem osobnostní akcentace. Z psychiatrického hlediska není pobyt obviněného na svobodě nebezpečný a nevyžaduje ochranná opatření. Obžalovaný je schopen chápat smysl trestního řízení. [REDAKCE] není osobou na alkoholu závislou, pouze látku škodlivě zneužívá, odbrzdění agresivity vlivem požití alkoholu si uvědomuje, přičemž účinky alkoholu na svůj organismus obžalovaný znal.
7. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství č. [REDAKCE] vypracovaného znalcem [REDAKCE] v [REDAKCE] dne 23. 12. 2019, čteného v hlavním líčení v souladu s ustanovením § 211 odst. 5 trestního řádu, bylo zjištěno, že ze zdravotnické dokumentace vyplývá, že [REDAKCE] se k prvotnímu lékařskému vyšetření dostavila dne 4. 11. 2019, přičemž k jejímu napadení mělo dojít dne 20. 10. 2019. Z provedeného lékařského vyšetření vyplývá, že dne 20. 10. 2019 měla utrpět podkožní krevní výrony v oblasti obou očnic (tzv. brýlový hematom) a zlomeninu nosních kůstek bez významného posunu, tedy takovou zlomeninu, která nevyžadovala operační zákrok - narovnání nosních kůstek v celkové narkóze. Jednoznačně objektivizovaná poranění, a to podkožní krevní výrony v oblasti obou

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

oční a zlomeninu nosních kůstek bez významného posunu nepovažuje ze soudnělékařského hlediska za poškození zdraví, obvyklá délka léčení se pohybuje od 1 týdne. Z lékařského vyšetření [REDAKCE] ze dne 4. 11. 2019 vyplývá, že tato mohla dne 20. 10. 2019 utrpět i lehčí otřes mozku a blok krční páteře. Pro objektivizaci těchto poranění však ze zdravotnické dokumentace nic nevyplývá, a tak je ze soudnělékařského hlediska nelze mít za jednoznačně prokázané. K podkožním krevním výronům v oblasti obou očí a zlomenině nosních kůstek bez významného posunu došlo působením tupého, resp. oblého předmětu, který malou až střední silou (z obecné škály možné malé, střední a velké velikosti síly) působil na obličej zepředu. Kopanec do obličeje může vznik zjištěných poranění vysvětlit, avšak nelze vyloučit, že k těmto by mohlo dojít i při úderu loktem do obličeje, neboť v obou dvou případech se jedná o působení oblého předmětu. Při kopancích do oblasti obličeje dochází k těžkým poraněním v případě, že je bezprostředně zasaženo oko či dolní čelist, v případě zasažení oka může dojít ke zhmoždění oční koule s nitroočním krvácením a následnou praktickou ztrátou zraku jednoho oka. Takové poranění ze soudnělékařského hlediska hodnotí znalec jako poškození důležitého orgánu. V případě zasažení dolní čelisti může dojít k jejímu zlomení, kdy v některých případech doba léčení a pracovní neschopnosti přesáhne dobu 6 týdnů. Takové poranění pak ze soudnělékařského hlediska hodnotí jako delší dobu trvající vážnou poruchu zdraví, neboť po dobu delší 6 týdnů je poraněný podstatným způsobem omezen ve svém obvyklém způsobu života fixací dolní čelisti a nemožností přijímat běžnou stravu. Pravděpodobnost vzniku takovýchto poranění je však malá. S ohledem na konkrétně utrpěné poranění, a to zlomeninu nosních kůstek bez významného posunu, je nutné připustit, a to již s relativně vyšší pravděpodobností, že provedeným způsobem napadení (kopanec či úder loktem) mohlo dojít k takové zlomenině nosních kůstek, která by již vyžadovala operační zákrok v podobě jejich narovnání v celkové narkóze. Takovéto poranění (zlomenina nosních kůstek s významným posunem) by ze soudnělékařského hlediska bylo považováno za zranění lehké (ubližení na zdraví) s obvyklou délkou léčení kolem 10 - 14 dnů, přičemž minimálně po dobu 1 týdne by byla poškozená omezena v obvyklém způsobu života bolestivostí daného poranění a ztíženým dýcháním nosem.

8. Soud v rámci dokazování přihlédl také k listinným důkazům obsaženým ve spisovém materiálu, a to zejména k protokolu o ohledání místa činu, včetně náčrtku a fotodokumentace, z nichž byl zjištěn stav a situace na místě činu, přičemž místem ohledání byl prostor před barem [REDAKCE] čp. [REDAKCE] v [REDAKCE] v [REDAKCE], dále protokol o ohledání místa činu, včetně náčrtku a fotografické dokumentace, z nichž byla zjištěna situace na místě činu, a to pokud se týká obytného domu v [REDAKCE] čp. [REDAKCE], okres [REDAKCE]. Z protokolu o prohlídce těla poškozené [REDAKCE] včetně pořízené fotodokumentace ze dne 4. 11. 2019 vyplývá, že na obličejové části pod levým i pravým okem od kořene nosu - kopírující spodní část oka jsou patrné odeznívající modřiny, pod levým okem o velikosti 1,5 cm x 0,3 cm, kdy tato je znatelnější, pod pravým okem o velikosti 1 cm x 0,3 mm (téměř zaniká), zbytek těla poškozené [REDAKCE] byl shledán bez zranění. Toto zjištění odpovídá i pořízené fotodokumentaci poškozené. Z protokolu o ohledání věci, včetně vyhodnocené SMS komunikace poškozené [REDAKCE] a obžalovaného [REDAKCE], se podává, že z telefonu [REDAKCE] na základě jejího souhlasu došlo ke stažení zájmových SMS zpráv, přičemž z obsahu této komunikace je mimo jiné zjištěno, že např. 28. 9. 2019 poškozená obžalovanému psala zprávu "lásko, pojedeme domů" a obžalovaný odepsal "odjed' a je konec". Z obsahu SMS komunikace lze dovodit, že obžalovaný [REDAKCE] komunikaci [REDAKCE] podrobně kontroloval, sledoval, ve kterých časech je přítomna na konkrétních aplikacích a zjišťoval důvodu proč tomu tak je. 4. 11. 2019 obžalovaný psal poškozené, že je to tam bez nich smutné, necht' se vrátí, že se mu stýská, že jí slibuje, že na ni nebude křičet, ani jí nebude nijak ubližovat. K důkazu byla dále provedena facebooková komunikace mezi poškozenou [REDAKCE] a obžalovaným [REDAKCE], a to za období od 30. 8. 2019 do 4. 11. 2019, kdy 4. 11. 2019 mimo jiné obžalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

psal poškozené "prosím tě, vrat' se, udělám vše, co si budeš přát, nechci o vás přijít kvůli mé blbosti". I z obsahu facebookové komunikace vyplývá žárlivá a agresivní povaha obžalovaného spočívající v tom, že neustále poškozenou v rámci komunikace prostřednictvím jednotlivých aplikací na internetu sleduje. Poškození zdraví, která poškozená [REDAKCE] utrpěla, vyplývají z lékařských zpráv Nemocnice [REDAKCE] ze dne 4. 11. 2019, dále z lékařské zprávy [REDAKCE], všeobecného praktického lékaře, ze dne 4. 11. 2019. Z fotografie na čl. 123 je patrné zranění poškozené. K důkazu bylo proveden též kamerový záznam z vnitřních prostor herny - baru [REDAKCE] v [REDAKCE], a to ze dne 20. 10. 2019 v čase 00:00 hodin až 04:00 hodin a jeho vyhodnocení. Z těchto kamerových záznamů je patrné, že [REDAKCE] sedí u barového pultu, v podstatě po celou dobu s nikým nekomunikuje, evidentně je výrazně unavená. [REDAKCE] se po celou dobu její přítomnosti v baru do ničeho nezapojuje. Tato situace trvá v podstatě až do 03:25 hodin. Je zřejmé, že po celou tuto dobu [REDAKCE] čeká na obžalovaného, který k ní přichází v 03:25 hodin, následně obžalovaný odchází z baru ven a za ním i [REDAKCE], poté se [REDAKCE] sama vrací do baru, posléze se do baru vrací i [REDAKCE], evidentně mezi nimi dochází ke konfliktu, v 03:35 hodin [REDAKCE] sám vychází z baru, následně se v 03:37 hodin vrací, nějakou situaci se [REDAKCE] řeší, chytá ji svojí pravou rukou za její levou ruku a vyvádí ji z baru ven. V čase 03:38 hodin vycházejí z baru, kam se již dle kamerových záznamů nevrací ani jeden z nich.

9. K osobě obžalovaného bylo z aktuálního popisu z evidence rejstříku trestů zjištěno, že byl v minulosti celkem 10x soudně trestán, a to i k nepodmíněným trestům odnětí svobody. Podstatným je pak odsouzení Okresním soudem v Písku ve věci sp. zn. 2 T 64/2016, kdy byl obžalovaný za zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. e) trestního zákoníku a přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2,5 roku, přičemž výkon tohoto trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let. Zkušební doba podmíněného odsouzení u obžalovaného tak trvala do 7. 9. 2019. Dalším podstatným odsouzením je odsouzení z rozsudku Okresního soudu v Písku čj. 5 T 28/2018 - 309 ze dne 7. 5. 2019 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích čj. 14 To 177/2019-381 ze dne 8. 1. 2020, kterým byl [REDAKCE] uznán vinným přečinem nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku a přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku a byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců nepodmíněně. Ze zprávy Městského úřadu v [REDAKCE], odboru vnitřních věcí - oddělení přestupků ze dne 13. 11. 2019, bylo k osobě obžalovaného zjištěno, že proti němu bylo vedeno přestupkové řízení za spáchání přestupku proti občanskému soužití a přestupkové řízení proti zákonu o silničním provozu. Z popisu z evidence přestupků vyplynulo, že nebyly nalezeny žádné informace o evidovaných přestupcích.
10. Soud ve věci provedl rozsáhlé a podrobné dokazování, kdy jednotlivé důkazy velmi pečlivě hodnotil, a to jak samostatně, tak v jejich vzájemných souvislostech, když uvážil všechny okolnosti případu, a to v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu. Na základě takto provedeného dokazování soud dospěl k závěru, že se obžalovaný dopustil jednání popsaného ve výrokové části tohoto rozsudku, a to jak pod bodem 1), tak pod bodem 2) výrokové části rozsudku. Soud skutkový stav věci podrobně popsaný ve výroku tohoto rozhodnutí považuje za prokázaný. Obžalovaný se k jednáním, která jsou mu kladena za vinu, nedoznal, rezolutně je popřel s konstatováním, že poškozené nikdy vědomě fyzicky neublížil a rozhodně ji nevydíral, s odůvodněním, že pokud se týká jeho dovážení kamkoliv, pak taková byla mezi nimi dohoda. Obžalovaný je však v jednání pod bodem 1) i 2) jednoznačně usvědčován zejména výpovědí poškozené, dále kamerovým záznamem a dalšími ve věci provedenými důkazy. Za stěžejní důkaz pak soud považuje znalecký posudek znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství [REDAKCE]. Obžalovaný pro vysvětlení toho, co bylo podnětem

poškozené k podání trestního oznámení na něj, konstatoval, že poškozené řekl, necht' se i s dětmi do 4. 11. 2019 odstěhuje, resp., že toho dne bude chalupa prázdná. Takové tvrzení obžalovaného však nelze rozhodně považovat za pravdivé, když ze SMS zpráv a facebookové komunikace jednoznačně vyplývá, že jak 3. 11. 2019, tak 4. 11. 2019 obžalovaný žádá poškozenou, aby se vrátila domů, slibuje, že na ni nebude křičet ani jí ubližovat, uvádí, že o ně nechce přijít kvůli jeho blbosti, ať jej neopouští, že je potřebuje k životu. Je evidentní, že tyto žádosti jsou velmi naléhavé a jednoznačně vylučují shora uvedenou verzi obžalovaného o jeho rozhodnutí o ukončení vztahu s poškozenou. Soud tak jeho výpověď považuje za účelovou a nevěrohodnou. Obžalovaný se úraz poškozené, pokud se týká jednání obžalovaného pod bodem 2) obžaloby, snažil vysvětlit též tím, že při jeho potyčce s jinou osobou poškozenou nechtěně udeřil loktem a tím mělo dojít ke krevnímu výronu v oblasti oka a k bolesti nosu. Poškozená však takovou událost vůbec nepopisuje, její popis jak došlo k jejímu zranění, pokud se týká skutku pod bodem 2), je konstantní a navíc naprosto odpovídá dalším provedeným důkazům, zejména pak kamerovému záznamu právě ze dne 20. 10. 2019 pořízeného v baru [REDAKCE]. Zde rozhodně poškozená, která řadu hodin sedí u baru a evidentně pouze čeká na obžalovaného, nebyla účastna žádného incidentu obžalovaného s jinou osobou. Ostatně agresivní chování obžalovaného k poškozené je z kamerového záznamu k jeho závěru již patrné. Soud tak vychází z věrohodné výpovědi poškozené, která popsala průběh jednání obžalovaného konstantně a jednoznačně odpovídá výsledkům dalšího dokazování, a to zjištěním ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství znalce [REDAKCE] a dále z protokolu o prohlídce těla, kdy dne 4. 11. 2020 byly u poškozené zjištěny patrné odeznívající modřiny pod levým i pravým okem. I tato okolnost, tj. doba uplynulá od 20. 10. 2019 do 4. 11. 2019, kdy došlo k prohlídce těla poškozené, odpovídá zjištěným mizícím modřinám pod levým a pravým okem poškozené. K poranění poškozené popsánému ve znaleckém posudku tak evidentně muselo dojít v době před odstěhováním se poškozené od obžalovaného. Ostatně nelze přehlédnout komunikaci obžalovaného a poškozené např. ze dne 24. 10. 2019, kdy poškozená píše, že to bolí zase jako čert. Nakonec i mechanismus zranění, jak jej poškozená popsala, odpovídá mechanismu, který ve svém znaleckém posudku popsal znalec, tj. působení tupého, resp. oblého předmětu, který malou až střední silou působil na obličej zřepředu, tj. např. kopancem do obličeje (nikoliv úderem loktem, což je s ohledem na shora uvedené vyloučeno). Právě při kopancích do obličeje dochází k těžším poraněním, a v případě poškozené, která utrpěla zlomeninu nosních kůstek bez významného posunu mohlo dojít s relativně vyšší pravděpodobností k takové zlomenině nosních kůstek, která by vyžadovala operační zákrok v podobě jejich narovnáání v celkové narkóze, což je ublížením na zdraví s obvyklou délkou léčení kolem 10 - 14 dnů. Pokud se týká skutku pod bodem 1) nelze odhlédnout od nesrovnalostí, které se v průběhu výslechu poškozené u hlavního líčení ve srovnání s její výpovědí v přípravném řízení objevily. Poškozená konstatovala, že tento incident si již tak nepamatuje, oproti tomu druhému, z jejího pohledu pro ni výrazně intenzivnějšímu, který si pamatuje až moc dobře. Dle jejího vyjádření takových incidentů podobných skutku pod bodem 1) se odehrálo více. Soud proto vycházel z výpovědi poškozené učiněné v přípravném řízení, kdy událost popisovala bezprostředně po jednání obžalovaného vůči její osobě. V tomto směru je potřeba poukázat na to, že o jednání obžalovaného, pokud se týká skutku pod bodem 2), poškozená v přípravném řízení vypověděla naprosto věrohodně a soud proto nemá důvod ji ve vztahu k popisu události pod bodem 1) učiněné v přípravném řízení nevěřit. V obou případech soud jednání obžalovaného posuzuje jako velmi agresivní, z komunikace vyplývá žárlivost obžalovaného a současně vyvíjení i psychického nátlaku na poškozenou. Z obsahu SMS a facebookové komunikace je zřejmé, že obžalovaný neustále prostřednictvím aplikací poškozenou sledoval, bránil jejímu kontaktu s jinými osobami, když tato jeho žárlivost evidentně podněcovala jeho agresivní chování. Zjištěný obsah předmětné komunikace opět potvrzuje výpověď poškozené a naopak vyvrací výpověď obžalovaného. Ostatně o osobnosti obžalovaného svědčí i závěr znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, ze

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

kterého plyne škodlivé zneužívání alkoholu a s tím související agresivita jeho jednání. Pokud se týká vyslechnutých svědků [REDAKCE] a [REDAKCE], pak ti situaci nijak neosvětlili, resp. z těchto výpovědí vyplývá spíše zájem svědků na poskytnutí kladného hodnocení osoby obžalovaného [REDAKCE].

11. Soud dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním, specifikovaným pod bodem 1) výrokové části rozsudku, naplnil veškeré znaky skutkové podstaty přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se dopustí ten pachatel, kdo jiného násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy nutí, aby něco konal, opominul nebo trpěl. Obžalovaný poškozenou z důvodu, že jej odmítla odvézt do baru [REDAKCE] udeřil dlaní do obličeje a následně s pohrůžkou, že bude znova napadena, ji donutil k vyhovění v jeho požadavku. Dohoda mezi poškozenou a obžalovaným ohledně dovážení obžalovaného na jím stanovená místa na naplnění znaků skutkové podstaty předmětné přečinu nemůže ničeho měnit. Jednáním pod bodem 2) výrokové části rozsudku obžalovaný naplnil veškeré znaky skutkové podstaty přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku spáchaného ve stádiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku, když bylo bez pochybností prokázáno, že se obžalovaný dopustil, pokud se týká skutku pod bodem 2) jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jinému ublížil na zdraví v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo. Pokud se týká subjektivní stránky jednání obžalovaného, pak ten byl nepochybně veden záměrem poškozené ublížit na zdraví. Takový závěr lze spolehlivě učinit na základě výpovědi poškozené, na základě zjištění učiněných ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a na základě intenzity útoku obžalovaného. V návaznosti na provedené dokazování tak soud konstatuje, že obžalovaný se jednáním specifikovaného pod bodem 1) a pod bodem 2) výrokové části rozsudku, dopustil v úmyslu přímém v intencích ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Trestný čin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku spáchá ten, kdo jinému úmyslně ublíží na zdraví. Nikoli každou poruchu zdraví je pak možno považovat za ublížení na zdraví ve smyslu trestního zákoníku. Za ublížení na zdraví je dle ustálené judikatury pokládán takový stav (onemocnění, poranění), který porušením normálních tělesných nebo duševních funkcí znesnadňuje výkon obvyklé činnosti nebo má jiný vliv na obvyklý způsob života poškozeného minimálně po dobu sedmi dní a který zpravidla vyžaduje lékařské ošetření, i když nezanechává trvalé následky. Skutečný charakter poranění je proto nutno zkoumat jednak na podkladě délky léčby, jednak na podkladě dalších okolností, zejména toho, jakými příznaky, bolestmi nebo obtížemi, v jaké intenzitě a po jakou dobu se poranění poškozeného projevovalo a jaké konkrétní následky spojené s omezením obvyklého způsobu života u poškozeného nastaly a jak dlouho trvaly, tj. do jaké míry porucha zdraví narušila obvyklý způsob života postiženého. Soud tak zohlednil zdravotní újmu poškozené (viz znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství), a zohlednil též její konkrétní zdravotní potíže. Jakkoliv tedy obžalovaný poškozené na zdraví neublížil, ze způsobu napadení poškozené je zřejmé, že jeho agresivní chování bezprostředně k takovému následku směřovalo, byť k dokonání trestného činu nedošlo. Proto soud uzavřel, že svým jednáním vůči poškozené obžalovaný naplnil, pokud se týká skutku pod bodem 2) výrokové části rozsudku, všechny znaky skutkové podstaty přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku toliko ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.
12. Při úvahách o výměře a druhu trestu soud respektoval ustanovení § 38 tr. zákoníku a § 39 tr. zákoníku (v kontextu s § 3 odst. 1 tr. zákoníku). Soud při stanovení trestu přihlédl k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům obžalovaného, jakož i k jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy. Soud se také zabýval chováním obžalovaného po spáchání trestného činu, přičemž zohlednil i předpokládané účinky a důsledky, které lze očekávat od trestu právě pro budoucí život obžalovaného. Soud samozřejmě zohlednil též význam chráněného zájmu, který byl činem

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

dotčen, přihlédl k osobě obžalovaného, k míře jeho zavinění a pohnutce, záměru či cíli. Soud velice důsledně zvažoval veškeré shora popsané okolnosti, které ovlivňují rozhodnutí soudu o druhu trestu a o jeho výměře včetně existence polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku. Na straně obžalovaného soud shledal řadu okolností přitěžujících. Obžalovaný se k trestné činnosti nedoznal, jeho postoj k projednávané trestné činnosti byl naprosto nekritický. Jednoznačně obžalovanému přitěžuje skutečnost, že jde o osobu opakovaně soudně trestanou, přičemž poslední trestné činnosti, jak se podává se shora uvedených odsouzení, se dopouštěl právě vůči svým partnerkám, kdy z jeho jednání vždy vyplynula výrazná agresivita vůči ženám. Pokud se týká posledního odsouzení obžalovaného Okresním soudem v Písku ve věci sp. zn. 2 T 64/2019, pak zde byl dokonce v květnu 2019, byť nepravomocně, odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody právě za násilnické chování vůči ženě, vůči jeho přítelkyni. Přes hrozbu tohoto odsouzení obžalovaný bezprostředně poté navazuje další vztah s poškozenou [REDAKCE] a jeho agresivní, násilnické chování použije i ve vztahu k ní. Významnou je i okolnost, že dne 10. 8. 2019 byl obžalovaný propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody ve výměře 10 měsíců, byť pro trestnou činnost jiného charakteru. Evidentně tak tento trest na obžalovaného nijak výchovně nezapůsobil, když bezprostředně po propuštění páchá další trestnou činností násilnického charakteru. Obžalovaný je navíc osobou, která škodlivě zneužívá alkohol, což v jeho případě způsobuje odbrždění agresivity. Bylo nutné přihlédnout k tomu, že obžalovanému je ukládán tzv. úhrnný trest podle zásad uvedených v § 43 odst. 1 trestního zákoníku, kdy z přečinů, za které je obžalovaný odsuzován je nejpřísněji trestný přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, za který dovoluje trestní zákoník uložit trest odnětí svobody na šest měsíců až 4 léta. Podle této trestní sazby je tedy nutno úhrnný trest ukládat. Při zohlednění všech shora specifikovaných skutečností dospěl soud k závěru, že k dosažení účelu trestu je nutno obžalovanému uložit trest nepodmíněný, když evidentně předchozí tresty na obžalovaného neměly požadovaný vliv, nijak jej od další násilnické trestné činnosti neodradily a evidentně nápravu obžalovaného nepřinesly. Soud tak uložil obžalovanému trest odnětí svobody ve výměře 20 měsíců. Soud je toho názoru, že při takto uloženém trestu je dána možnost nápravy obžalovaného, soud tento trest považuje za adekvátní a přiléhavý s poukazem na všechny shora podstatné okolnosti, jež posuzoval. Pro výkon uloženého trestu odnětí svobody soud zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou, kdy je nutno doplnit, že od novelizace trestního zákoníku provedené zákonem č. 58/2017 Sb., účinným ode dne 1. 10. 2017, existují pouze dva typy věznic, kdy věznice s ostrahou je typem mírnějším

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku ve dvojím vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Písek 29. září 2020

Mgr. Martina Petříková v. r.
samosoudkyně